

[Simonsen.]

fjerne en lang række negative faktorer på en virksomhed, når det drejer sig om selve de daglige arbejdsforhold.

Dér, hvor vi skal sætte ind, er i spørgsmålet om uddannelse. Det er et spørgsmål om uddannelse af ledere, som jeg nævnte før, på alle niveauer, og det er også et spørgsmål om uddannelse af den enkelte arbejdstager til at leve under et demokrati på en arbejdsplads, det er spørgsmålet om en uddannelse til at gå ind i et gruppesamarbejde på en virksomhed, så man ikke bare føler sig som en ensom part i det hele, men simpelt hen går ind i et større fællesskab, hvor man har glæde af at være med.

Må jeg sige om spørgsmålet om økonomisk demokrati, som for så vidt også bliver tangeret her, at der er andre, der har fortalt, at det konservative folkeparti har den opfattelse, at det økonomiske demokrati skal gå over den individuelle ejendomsret. Det er en helt klar holdning, vi har til problemet omkring økonomisk demokrati, at det er den enkelte lønmodtager, som skal være medejer. Det er selvfølgelig meget godt, at hr. Erling Dinesen nævner, at medejendomsret via organisationerne er det eneste, der giver lønmodtagerne en medejendomsret. Dertil vil jeg gerne sige, at det, man opnår ved den individuelle ejendomsret, er, at den enkelte lønmodtager får en medejendomsret; det, man opnår gennem det andet forslag, er, at organisationerne får en medejendomsret til virksomhederne, og her deler jeg fuldstændig den opfattelse, som hr. Poul Dam nævner i sin ordførertale: det fremmer ikke nogen som helst af de formål, som vi her ønsker at fremme.

Jeg tror, at de bemærkninger, jeg her har gjort, klart antyder, at vi ikke kan acceptere SF's forslag til folketingsbeslutning, som det ligger her, og jeg vil, som også arbejdsministeren har gjort det, henvise til den debat, vi har haft her i folketinget den 15. maj i år, hvor et flertal opfordrede arbejdsmarkedets parter til at finde en løsning på samarbejdsforholdene på virksomhederne, for jeg tror, det er meget væsentligt, at man på arbejdsmarkedet når frem til en sådan løsning. Vi er i den konservative folketingsgruppe meget positivt stemt over for hele spørgsmålet omkring medindflydelse, medansvar og medejendomsret, men vi tror

også, det er meget væsentligt, at parterne på arbejdsmarkedet selv får deres chance for at nå frem til et resultat, og det er det, der nu er lagt op til gennem den dagsorden, som blev vedtaget i folketinget den 15. maj. Hvis parterne selv når en løsning, vil det være lettere at få den procedure, man da når frem til, til at give synlige resultater på virksomhederne, end hvis det bliver en løsning, som bliver påtvunget udefra, i dette tilfælde her fra folketinget. Derfor vil jeg, som arbejdsministeren har været inde på, håbe inderligt, at parterne i de kommende måneder kan nå et sådant resultat, at det ikke bliver nødvendigt for folketinget at fastlægge disse procedurer.

Robert Christensen: Da jeg på venstres vegne læste ordføreren for forslagsstillernes ordførertale, kunne jeg straks se: der er dog noget i det, som ser meget tilforladeligt ud, f. eks. at talen i indledningen handler om, at der må noget demokrati på arbejdspladserne til, og her taler om den enkeltes arbejdsglæde. Jeg vil gerne føje til, at det er vores opfattelse, at det i hvert fald er en af de veje, hvorved vi ikke alene når en bedre udnyttelse både af investeret kapital og arbejdskraft, men også har en mulighed for at nå frem til noget af det, vi med et moderne ord kalder trivsel for den enkelte person på arbejdspladsen.

Jeg glædede mig også over at se, at der i ordførertalen står noget om nutidens oplysningsniveau. Det er klart, at betingelsen for at have medindflydelse også er, at man har indsigt. Det er jo nu om dage sådan, at alle får en bedre grundlæggende uddannelse end tidligere, og der er ingen tvivl om, at der er mange, også mange almindelige medarbejdere i en virksomhed, der har en del indsigt, og hvad der eventuelt mangler her, kan hurtigt rettes op. Ellers kan man ikke altid vente med at give menneskene medindflydelse, til man synes, at de nu er kloge nok til det; havde man fulgt det princip, var man aldrig nået frem.

I venstre kan vi også give tilslutning til, at vi ikke når det igennem opsparede fonds i virksomhederne og i særdeleshed ikke, hvis denne ledelse skal være mere eller mindre fjerntstyret; så vil den enkelte ikke føle sig impliceret, vil ikke føle sig mere tilknyttet sin virksomhed, end han gjorde i forvejen. Det